

نفوذ اجتماعی مدیران در سازمان‌های آموزشی

وحیده صیادزاده *
سید علی سیادت **

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۸/۱۸
تاریخ تأیید مقاله: ۸۸/۱۰/۳۰

چکیده:

جهان اطراف ما در حال تغییر و تحول است. در عصر جدید، رقابت در سطح جهانی گسترده شده و مسائل اخلاقی به طور جدی‌تری مطرح می‌باشد. در سازمان‌های امروزی، مدیران غیر از متخصص بودن در رشته‌های فنی و تخصصی خود باید با رموز تأثیرگذاری بر دیگران نیز آشنا باشند. در این سازمان‌ها مدیران با تحت تأثیر قرار دادن نگرش‌ها و عقاید کارکنان، بسیار جدی‌تر و سریع‌تر می‌توانند به اهداف سازمانی خود نائل شوند. از این روش به عنوان نفوذ اجتماعی یاد شده است. این مسئله در حوزه رهبری و مدیریت گروه و جامعه جایگاه خاصی دارد؛ زیرا مدیر و رهبر هر دو نیازمند نفوذ می‌باشند. هدف این مقاله بیان نفوذ اجتماعی و مؤلفه‌های آن می‌باشد و اینکه مدیران برای تحقق اهداف خود باید از مهارت‌های نفوذ آگاهی داشته باشند. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می‌باشد. یافته‌ها و نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که موفقیت در تغییر نگرش افراد و افزایش تعهد آنان در سازمان به میزان استفاده‌ی مدیران از مؤلفه‌های نفوذ بستگی دارد.

واژگان کلیدی: نفوذ اجتماعی، مدیران، سازمان آموزشی.

* کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه اصفهان Email: sayad-vm@yahoo.com

** عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

مقدمه

رفتارها و هیجان‌های دیگران قرار می‌گیرد. این مقوله بیشتر به روانشناسی اجتماعی و در حوزه رهبری به مدیریت گروه و جامعه مرتبط است. نفوذ از ویژگی‌های اصلی رهبران است. بسیاری از کسانی که تاریخ را متحول و دگرگون ساخته اند کسانی هستند که از نفوذ اجتماعی بالایی برخوردار بوده‌اند. از فواید مهم مهارت نفوذ اجتماعی آن است که از طریق آن می‌توانیم نگرش دیگران را تغییر دهیم.

راشت^۳، نفوذ را اینگونه تعریف کرده است: "تغییر در تفکرات، احساسات، نگرش‌ها و رفتارهای افراد که نتیجه تعامل با دیگر افراد و گروه‌ها می‌باشد. او نفوذ را از قدرت و اختیار متمایز کرده است".

المن^۴، نفوذ اجتماعی را فایندی تلقی می‌کند که به موجب آن رابطه بین افراد از یک ارتباط سطحی به رابطه صمیمی تر پیش می‌رود که این فرایند رفتارهای کلامی و غیر کلامی و رفتارهای جهت‌یافته محیطی را در بر می‌گیرد.

نفوذ، قدرت توانایی تأثیر بر رفتار است که باعث می‌شود افراد به فرمان‌ها و قوانین عمل کنند. داشتن نفوذ یعنی داشتن منابع تحت کنترل بالا و داشتن منابع یعنی موفقیت بیشتر (کریشنا^۵). (۲۰۰۳).

ایردون^۶ (۱۹۹۱)، به نقل از پور حسین بیان می‌کند که "نفوذ هدایت دیگران به سوی رفتار، اعتقادیا نگرش خاصی از طریق استدلال با جذب هیجانی است".

در تحقیق انجام شده توسط گروه محققین در مؤسسه تحقیقاتی نفوذ اجتماعی، رهبران نفوذ را توانایی یک رهبر در تأثیر بر دیگران تعریف کرده اند که با سطوح آگاهی اجتماعی - اینکه چگونه شخص توسط دیگران پذیرفته می‌شود - مرتبط است. آنها معتقدند که این شخص باید رفتارش را اصلاح کند؛ زیرا قصد او از این اثرگذاری ارتباط با دیگران برای سازگاری بیشتر است.

استافن^۷ (۲۰۰۲)، در مورد نفوذ اجتماعی می‌گوید: نفوذ اجتماعی یکی از اصول اولیه در رفتار میان فردی است که اساس آن تئوری‌هایی از قبیل رهبری، انگیزش، نگرش و پویایی گروه می‌باشد که از طریق آن رفتار اخلاقی سازمان بهبود می‌یابد.

یکی از جلوه‌های مناسبات انسانی، تعامل انسان‌ها با یکدیگر است. این تعامل از شکل ساده آن تا پیچیده ترین وجه، در مناسبات انسانی بروز می‌کند. مهم ترین نکته ای که در ارتباطات و مناسبات بین انسان‌ها مطرح است، اتخاذ بهترین راه و روش برای تعامل بهتر، تغییر بیشتر و نفوذ در دیگران است. در ارتباطات انسانی گاهی بایک نفر و گاه با جمعی از انسان‌ها مواجه هستیم که با یکدیگر یک جمع کوچک و یا یک اجتماع بزرگ را تشکیل می‌دهند و قصد دارند ضمن بهره مند شدن از تعامل با یکدیگر، برای رسیدن به اهداف فردی و جمعی خود در دیگران نیز تأثیر بگذارند. یکی از جنبه‌های بسیار مهم رفتار اجتماعی متقابل، نفوذ اجتماعی است. مهارت نفوذ اجتماعی^۱ برای متخصصان، معلمان، مصلحان و سران قدرت در جامعه اهمیت زیادی دارد؛ زیرا آنها اکثر موقع می‌خواهند با اعمال نفوذ بر مراجعان و زیردستان خود به اهدافشان برسند، حتی یک پژوهش برای اینکه اطمینان حاصل کند که بیمار لجوچش از درمان مورد نظر وی پیروی می‌کند، از تکنیک‌های ترغیبی و نفوذی خود استفاده خواهد کرد. وقتی نفوذ اجتماعی اتفاق می‌افتد که اعمال یک فرد، موجب وقوع رفتارهای اتفاقاتی در زندگی طرف مقابل می‌شود.

نفوذ اجتماعی چیست؟

نفوذ اجتماعی یکی از گرایش‌های روانشناسی اجتماعی می‌باشد. آپورت^۲ (۲۰۰۶)، روانشناسی اجتماعی را اینگونه تعریف می‌کند: علم درک و تبیین چگونگی نفوذ‌پذیری افکار، احساسات و رفتارهای افراد از حضور واقعی، خیالی یا ضمنی دیگران. این تعریف یادآوری می‌کند که نفوذ اجتماعی می‌تواند از طرف اشخاص غایب یا حتی اشخاصی که وجود خارجی ندارند، باشد. می‌توان حضور دائمی نفوذ اجتماعی را به این صورت نشان داد که موقعیت‌های متعدد زندگی روزمره از بی معناترین تا برجسته ترین آنها، بدون در نظر گرفتن نفوذ اجتماعی قابل تفسیر نیست. رفتارها، افکار و هیجان‌های ما همیشه تحت تأثیر

سختی مقاومت می‌کند.

پاسخ‌های نفوذ اجتماعی که تقریباً همه صاحب نظران بر آن اتفاق نظر دارند شامل:

۱. همنوایی (همرنگی):^۱ تغییر در رفتاری باورهای فرد در نتیجه فشار غیر مستقیم افراد می‌باشد. هنجارهایی که برای ما تعریف شده اند و ما را غیر مستقیم وادار به کاری می‌کنند.

۲. متابعت (اجابت):^۲ گاهی دیگران به طور مستقیم می‌خواهند که ما کاری را انجام دهیم و ما با کمال میل تبعیت می‌کنیم البته بر اساس اصل دوستی، رابطه متقابل، تعهد و هماهنگی.

۳. اطاعت:^۳ اجرای فرامین در این حیطه انجام می‌شود و آن برخلاف باورهای خودمان است؛ در طول زمان در اثر نفوذ شخص یا گروه جزء‌نگرش‌های فرد می‌شود.

راه‌های مختلفی برای نفوذ در انسان‌ها و حتی کنترل آنها وجود دارد که می‌توان به فرمانبرداری، اطاعت، همنگی، قانع‌سازی و درونی سازی اشاره کرد. مسائل یاد شده پاسخ‌های افراد به نفوذ است و اصول مهم زیربنایی آن را تشکیل می‌دهد. درونی‌سازی پایدارترین پاسخ است از آن جهت که مبتنی بر انگیزه شخص برای صحیح بودن است، نیرویی قوی و همیشگی که به نظارت و اقدام مدام نیازی ندارد.

اجزاء مهم هر کدام از پاسخ‌ها

در متابعت جزء مهم قدرت است. قدرت به این معنا که کسی بتواند متابعت را پاداش دهد و سریچی را تنبیه کند. مدیران، کارفرمایان و رهبران می‌توانند ما را تشویق کنند، تنبیه نمایند، ارتقاء مقام دهند، اخراج سازنده باعث پیشرفت ما شوند. جاذبه و کشش بخش مهم همانند سازی است. این جاذبه به شخص یا گروهی مربوط می‌شود که فرد خود را با او همانند می‌کند. از آنجا که فرد خود را با نمونه‌ای همانند می‌کند، مایل است عقایدی مشابه او داشته باشد؛ مثلاً اگر شخص یا گروهی که مورد نظر شماست نظری ابراز می‌کند، شما تمایل ندارید که آن نظر را رد کنید.

انواع پاسخ به نفوذ اجتماعی

شکر کن(۱۳۸۴)، در کتاب روانشناسی اجتماعی خود انواع پاسخ به نفوذ اجتماعی را در موارد زیر می‌داند:

۱. متابعت: به بهترین وجه، رفتار فردی را توصیف می‌کند که به منظور کسب پاداش یا اجتناب از تنبیه برانگیخته شده باشد. معمولاً این رفتار تا هنگامی دوام دارد که وعده پاداش یا تهدید و تنبیه در کار باشد. در سطح متابعت بسیاری از محققان تفاوت چندانی بین انسان و دیگر حیوانات نمی‌دانند چه همه حیوانات به پاداش و تنبیهات عینی پاسخ می‌دهند.

۲. همانند سازی: پاسخ به نفوذ اجتماعی مبتنی بر آرزوی شخصی برای همانند شدن با شخصیتی صاحب نفوذ است. در همانند سازی هم مانند متابعت، رفتار فرد ناشی از رضایت درونی نیست بلکه به این منظور است که برای وی رابطه ای رضایت بخش با شخص یا اشخاصی که مایل است با آنان همانند شود، ایجاد کند. تفاوت همانند سازی با متابعت این است که در همانند سازی، فرد به عقاید و ارزش‌هایی که اختیار کرده است، اعتقاد پیدا می‌کند. هرچند این اعتقاد خیلی استوار و پابرجا نیست. پس اگر فرد، شخص یا گروهی را پسندیده و برایش جالب بیاید این تمایل در او پیدید می‌آید که نفوذ آن شخص یا گروه را پذیرد و ارزش‌ها و نگرش‌های خود را با ارزش‌ها و نگرش‌های آن فرد یا گروه هماهنگ سازد. این عمل به خاطر کسب پاداش یا اجتناب از تنبیه نیست بلکه برای این است که همانند آن شخص شود.

۳. درونی کردن:^۴ درونی کردن یک ارزش یا اعتقاد، عمیق ترین و پایدارترین پاسخ به نفوذ اجتماعی است. انگیزه درونی کردن یک اعتقاد خاص مبتنی بر این تمایل است که می‌خواهیم رفتار و افکارمان درست و صحیح باشد؛ بنابراین پاداش برای قبول آن اعتقاد، پاداش درونی است. اگر شخص صاحب نفوذ، مورد اعتماد ما باشد و قضاوتش را معتبر بدانیم؛ عقیده ای را که وی از آن جانبداری می‌کند می‌پذیریم و با نظام ارزش‌های خود ادغام می‌کنیم. پس از اینکه این عقیده در مسلک نظام اعتقدای ما استوار شد از منبع خود مستقل می‌شود و در مقابل تغییر به

4- conformity

5- compliance

6- obedience

دهد که این اهداف تحقق پذیر است. تاکتیک های معقول: از راه معقول و پسندیده بیان می کند که این اهداف و تغییرات پیشنهادی با قوانین و سیاست های سازمان مرتبط است. همچنین با ارائه مستندات ثابت می کند که تقاضای او هم قانونی است و هم با قراردادهای پیشین مطابقت دارد.

فشار: فرد تأثیر گذار در این روش مستقیماً از فرد انجام کاری را می خواهد. حتی ممکن است از تهدید و زور استفاده کند. در این روش از کنترل و نظارت مستقیم بهره می گیرد و برای عدم انجام وظیفه او را بازخواست می کند.

همکاری: فرد تأثیر گذار در این روش برای انجام وظایف به شما کمک می کند و منابع مورد نیاز شما را فراهم می کند و برای همکاری با شما روش انجام کار را به شما نشان می دهد. آگاهی دادن: فرد تأثیر گذار اطلاعات کاملی را برای انجام وظایف به شما ارائه می دهد. همچنین او راه های پیشرفت شغلی را به شما توضیح می دهد. او اطلاعات کافی را برای اجرای تغییر پیشنهادی برای شما فراهم می کند و منافع حاصل از آن را تشریح می کند.

مورد لطف قرار دادن: با تحسین و تمجید از کار و مهارت های شما، شما را مورد لطف قرار می دهد. او عملکردهای پیشین شما را بازگو می کند و آنها را ستایش می کند و صادقانه به شما می گوید که کارتان عالی است.

مشورت: فرد تأثیر گذار از شما می خواهد برای انجام بهتر کار مسائل پیشنهادی خود را بیان کنید، نظرات شما را می خواهد و محیطی را فراهم می کند که شما دغدغه های خود را بازگو کنید. او شما را تشویق می کند که پیشنهادات خود را آزادانه بگویید.

جادبه شخصی: منظور از جادبه شخصی این است که فرد تأثیر گذار سعی می کند که از طریق ارتباط صمیمی و نزدیک بر روی فرد دوم نفوذ کند تا عملش بهمودیابد. به این ترتیب از او به

جزء مهم درونی کردن، قابل قبول بودن شخصی است که اطلاعات را فراهم می کند؛ مثلاً اگر نوشته کسی را بخوانید که خیلی قابل قبول است - نوشته کسی که هم متخصص است و هم راستگو - به علت تمایل به صحیح بودن تحت تأثیر او قرار می گیرید.

فرایندهای نفوذ اجتماعی

یوکل^۱ (۲۰۰۰)، همراه همکاران خودیازده روش فعال که می تواند بر زیردستان نفوذ داشته باشد را ارائه داده است. این تاکتیک ها توسط پرسشنامه^۲ IBQ اندازه گیری می شود که عبارتند از:

متقاعد سازی^۳، تبادل^۴، جاذبه های الهام بخش^۵، روش های قانونی^۶، فشار^۷، همکاری^۸، آگاهی دادن^۹، مورد لطف قرار دادن^{۱۰}، مشورت^{۱۱}، جاذبه شخصی^{۱۲} و ائتلاف^{۱۳}.

متقاعد سازی: در این قسمت فرد تأثیر گذار برای جلب رضایت کارمندان از منطق و واقعیات استفاده می کند. اگر تغییری را پیشنهاد کرده باشد به طور واضح توضیح می دهد که این تغییر برای رسیدن به هدف ضروری است. با دلیل و منطق استدلال می کند که این تغییر مقرر به صرفه است و دلایل موفقیت آمیز بودن آن را بیان می کند.

مبادله: در این مرحله در مقابل انجام کاری، متقابلان می خواهد برای شما کاری را انجام دهد. در هنگام کار، از شما درخواست می کند که تقاضای خود را بیان کنید، همچنین در پاسخ به کار شما انجام کار بهتری را در آینده به شما پیشنهاد می کند.

جادبه های الهام بخش: همواره صحبت از مسائل ارزشی برای افراد لذت بخش است. فرد تأثیر گذار در این قسمت سعی می کند به ارزش های طرف مقابل احترام بگذارد و به طور واضح بیان می کند که این اهداف پیشنهادی منطبق با عقاید او می باشد. او سعی می کند مطالب امید بخشی را در مورد ارزش های او بیان کند و با ترغیب کارمندان برای آنها توضیح

1- Yukl

2- Influence Behavior Questionnaire

3- Rational Persuasion

4- Exchange

5- Inspirational Appeals

6- Legitimizing Tactics

7- Pressure

8- Collaboration

9- Apprising

10- Ingratiation

11- Consultation

12- Personal Appeals

13- Coalition

افراد در جامعه‌یا محصول علاقه و تحسین دیگران می باشد. یک مدیریت مؤثر و با نفوذ نوعی توانایی است که بسیار ماهرانه و مؤثر برای انجام تصمیمات مهم به کار می رود. این موفقیت ناشی از تلاش یک فرد در تأثیر گذاری روی فرد دیگر می باشد (یوکل ۲۰۰۲). نفوذ اجتماعی مستلزم آن است که شخص یا گروه برای تغییر دادن نکرش هایا رفتار دیگران قدرت اجتماعی خود را اعمال کند و منظور از قدرت اجتماعی نیرویی است که شخص نفوذ کننده جهت ایجاد تغییر مورد نظر در اختیار دارد. این قدرت محصول دسترسی به برخی امکانات و منابع است مثل پاداش، تنبیه و اطلاعات. این منابع و امکانات نیز محصول جایگاه اجتماعی افراد در جامعه‌یا محصول علاقه و تحسین دیگران می باشد. یک مدیریت مؤثر و با نفوذ نوعی توانایی است که بسیار ماهرانه و مؤثرانه برای انجام تصمیمات مهم به کار می رود..

مدیران خوب چگونه از نفوذ خود استفاده می کنند؟

مؤثرترین روش ها و سبک های خاص استفاده از نفوذ در سازمان های آموزشی کدام است؟ جان کوتر^۱ (۲۰۰۴)، به ارائه فهرستی از ویژگی های مشترک مدیرانی پرداخته است که به صورت موفقیت آمیز از مؤلفه های نفوذ خود استفاده کرده‌اند. این ویژگی ها عبارت است از :

۱. مدیران کارآمد به منابع نفوذ حساس‌اند و دقت دارند که اقدام هایشان با توقع ها و انتظارات افراد منطبق باشد.

۲. مدیران خوب منابع نفوذ را دست‌کم به طور حسی یا بینشی می شناسند و می دانند که در شرایط مختلف و در مورد افراد متفاوت باید از کدام یک از آنها استفاده کنند. آنها از هزینه ها، مخاطره ها و مزایای به کارگیری هر نوع فشار آگاهی دارند.

۳. مدیران کارآمد می دانند هریک از منابع نفوذ برای مقتضیات خاصی مناسب است. آنها تلاش می کنند که مهارت ها و اعتبار خود را افزایش دهند تا بتوانند روش های مورد نیاز خود را به کار ببرند. از این رو، به برقراری ائتلاف های

عنوان یک دوست می خواهد که نیازهایش را بیان کند. همچنین کمک خود به آن فرد را یک لطف می داند.

انتلاف: در سازمانی که مدیر از طریق نفوذ، اعمال کار می کند، کارها به صورت گروهی انجام می شود و افراد سازمان تشکیل ائتلاف می دهند. در این صورت فرد تأثیر گذار از تمام افراد گروه کمک می گیرد، حمایت آنها را خواهان است و اگر بعضی از افراد مخالفت کردن، از اشخاص مورد وثوق می خواهد که آنها را متلاعند کند.

کاربرد مؤلفه های نفوذ در سازمان آموزشی

رفتار سازمانی را نگرش ها و اعمال افراد در سازمان تعریف کرده اند. رشتہ رفتار سازمانی در جست و جوی دانش همه جانبیه رفتار در محیط های سازمانی از طریق مطالعه فرد، گروه و فرآنگردهای سازمانی است. هر چه مدیر در سازمان، افراد و گروه ها را بهتر بشناسد، بهتر می تواند با تأثیر بر عقاید آنها، بهره وری در سازمان را افزایش دهد. اهداف اصلی چنین دانشی دستیابی به اثر بخشی سازمان و رفاه فرد در سازمان است(راپینز ۱۹۹۱).

استفاده از نیروهای دارای عملکرد مطلوب تر و تعهد بالاتر، سازمان های آموزشی را در بهره برداری از منابع دیگر در جهت نیل به هدف های سازمان، تواناتر خواهد ساخت. تعهد، رضایت شغلی و اثربخشی عکس العمل عاطفی و ذهنی فرد نسبت به کار است که در صورت استفاده مدیران از مؤلفه ها، نفوذ عملکرد افراد نیز بالاتر می رود؛ زیرا نفوذ موجب تغییر نگرش و عقیده فرد نسبت به سازمان آموزشی خود می شود. اگر مدیران بتوانند در هنگام هدایت دیگران با آگاهی از ویژگی های شخصیتی و فردی بر انگیزش و علاقه و کل نگرش های شخصی و رفتاری آنان نیز تأثیر داشته باشند سازمان به مطلوبیت واقعی می رسد.

نفوذ اجتماعی مستلزم آن است که شخص یا گروه برای تغییر دادن نگرش هایا رفتار دیگران قدرت اجتماعی خود را اعمال کند و منظور از قدرت اجتماعی نیرویی است که شخص نفوذ کننده جهت ایجاد تغییر مورد نظر در اختیار دارد. این قدرت محصول دسترسی به برخی امکانات و منابع مثل پاداش، تنبیه و اطلاعات است. این منابع و امکانات نیز محصول جایگاه اجتماعی

است که نفوذیکی از صفات مهم مدیران آموزشی می باشد؛ زیرا مدیریت بدون نفوذ امکان پذیر نیست. رهبری آموزشی زمانی حاصل می شود که فرد بتواند با نفوذ خود در دیگران موجب شود تا به جای انجام کار از ترس عاقب عدم انجام آن، آن را با میل و خواست خود انجام دهد. چنانچه مدیران آموزشی با مؤلفه های نفوذ آشنایی داشته باشند و در کارکردهای مدیریتی خود از آنها استفاده کنند، سازمان و کارمندان خود را به سوی پیشبرد اهداف نزدیکتر کرده اند.

منابع:

- ارونсон، ل. (۱۳۸۰). روانشناسی اجتماعی، ترجمه حسین شکرکن، تهران: رشد.
- رابینز، استینفین. (۱۳۷۶). رفتار سازمانی، ترجمه علی یاسانیان، تهران، دفتر پژوهش های فرهنگی.
- Allport, F. (2000). Social psychology. Journal leadership and organization, 12,23-45.
- Altman,R.at al.(2001). The Charismatic Leader: Behind the Mystique of Exceptional Leadership. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Estafen, T.(2002). Influence tactics used by subordinate. Journal of Applied Psychology, 246-257.
- Irdoon,A.(1991).Theory leadership:using levels of analysis to determine boundary conditions. Journal of personal Psychology, 47,787-811.
- John,c. (2004). Core concept of organizational behavior. Journal Research and development in Education, 1, 51-71.
- Krishnan, R. (2003). Power and moral leadership. Organization Development Journal,10.145-79.
- Rashed, L.(2006). Social influence from: www. umi. com.
- Yukl, G.(2000). Influence tactics and leader effectiveness. Greenwich, CT: Information Age.

مفید افراد بایکدیگر در سازمان مبادرت می ورزند؛ تخصص و مهارت کسب می کنند و معمولا همواره از خود اعتماد و اطمینان نشان می دهند.

۴. مدیران موفق دارای برنامه های منطقی می باشند که کسب و به کارگیری قدرت را برای آنان امکان پذیر می کند. آنها به دنبال جلب رضایت کارمندان هستند و می خواهند که بر مهارت های آنها بیفزایند و در نتیجه دیگران به آنان وابسته شوند. آنان همچنین در پی به عهده گرفتن مشاغلی هستند که مستلزم اعمال نوعی قدرت باشد تا با به کارگرفتن آن احساس راحتی کنند.

۵. مدیران موفق می دانند آگاهی دادن برای انجام کارها لازم است. آنان با پذیرش این حقیقت که باید بتوانند برای نیل به هدف های مورد نظر اطلاعات مورد نیاز کارمندان را برایشان فراهم کنند بر دیگران تأثیر می گذارند.

۷. مدیران موفق می دانند در هر موقعیت خاص چه تاکتیک (هایی) اثربخش است و چه تاکتیک (هایی) ممکن است اثربخش نباشد.

نتیجه گیری

نفوذ اجتماعی یکی از شاخه های روانشناسی اجتماعی می باشد. نفوذ به این معنا که کسی توان تحت تأثیر قرار دادن دیگران را چه با گفتار و چه با رفتار خود داشته باشد. نفوذ نیازی به قدرت ندارد ولی قدرت می تواند نفوذ را برقرار کند. نفوذ می تواندیک دوست را تغییر دهد اما قدرت دوست و دشمن را به یک اندازه تحت فشار می گذارد. تمام مطالب فوق نشانگر این